

Emotionally Sick Christians # 1 Emotionaalisesti sairaat kristityt, osa 1

Hei kaikki,
Tiesittekö Paavalin kirjoittaneen emotionaalisesti sairaista kristityistä? Hän esitteli huolellisesti pääpiirteittäin oireet ja sen, mitä ihmisen täytyy tehdä, kun on tekemisissä sellaisen ihmisen kanssa ja mitä tuon ihmisen tulee tehdä saadakseen takaisin emotionaalisen terveytensä.

Tämä aihe on niin tärkeä, että tarjoan audio-opetusta siitä tämän kolmiosaisen viikoittaisia ajatuksia - kirjoitussarjan päätteeksi - audio-opetuksessa voin käsitellä asiaa yksityiskohtaisemmin ja kertoa tosielämän tilanteista, jotka auttavat kattamaan syvällisemmin tämän tärkeän aiheen.

Kuinka Paavali alkoi puhua emotionaalisesti sairaasta kristitystä

Paavali kirjoittaa Timoteukselle 1. Tim. 6:1-6:ssa, missä hän ottaa esille emotionaalisesti tai mieleltään sairaat kristityt. Hänen lausuntonsa siitä, että ne ihmiset, joista hän kirjoittaa, ovat emotionaalisesti sairaita, on kuusi jaetta pitkän opetuksen keskikohta - ensimmäiset kolme jaetta määrittelevät heidän sydämensä tilan, ja sitten hän määrittelee heidät mieleltään sairaiksi jakeen neljä alussa, sen jälkeen hahmottelee jakeen kuusi loppuun heidän toimensa. Tänäkin nuu ensimmäiset kolme jaetta koskien sydäntä.

Ensimmäiset kaksi jaetta opettavat orjille, kuinka tehdä työtä orjuuden ikeen alla - Jumala ei suvaitse orjuutta, sillä me kaikki olemme tasa-arvoisia Kristuksessa, kuitenkin Hänen täytyi olla tekemisissä kulttuurien kanssa, joissa oli orjuutta, Herra kun on aina käytännöllinen.

Jae 1: "Kaikki, jotka ovat orjina ikeen alla, pitäkööt isäntiänsä kaikkea kunnioitusta ansaitsevina, ettei Jumalan nimi ja oppi tulisi häväistyksi."

Meidän aikanamme tämä liittyy uskoviin työntekijöihin, joilla on uskosta osattomat päälliköt. Paavali opetti, että kristityillä pitäisi olla vastuuntuntoa elää tajuten, että heidän tekemisensä voisi aikaansaada sen, että uskosta osattomat ajattelisivat huonoa Herrasta tai että Herra tulisi kirkastetuksi, kun he elävät asianmukaisesti työpaikallaan.

Tässä ensimmäisessä jakeessa on kyse vastuuntunnostamme elää julkisesti jumalista elämää tietäen, että meillä on Kristus meissä.

Jae 2: "Mutta ne, joilla on uskovaiset isännät, älkööt pitkö heitä vähemmässä arvossa sen tähden, että he ovat veljiä, vaan palvelkoot heitä sitä mielummin, koska he ovat uskovia ja rakastettuja ja harrastavat hyvän tekemistä. Tätä opeta ja tähän kehota."

Kreikan kielen ilmaus 'vähemmässä arvossa' pitämisestä on 'kataphroneo', joka sananmukaisesti merkitsee 'ajatella huonoa'. Joskus se käännetään 'halveksua', koska tämä yhdysana koostuu osista 'kata', joka tarkoittaa 'alas' ja 'phren', joka tarkoittaa 'mieli' - ajatella huonoa jostakusta tai halveksia tätä.

Tässä toisessa jakeessa on kyse vastuuntunnostamme elää jumalista elämää ihmissuhteissamme.

Jae 3: "Jos joku muuta oppia opettaa eikä pitäydy meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen terveisiin sanoihin eikä siihen oppiin, joka on jumalisuuden mukainen,

Paavali sanoo 'Jos joku muuta oppia opettaa', mikä on 'heterodidaskaleo' - opettaa muuta oppia sanoista 'heteros', joka tarkoittaa 'muu' tai 'eri', ja 'didaskalos', 'ohjaaja', 'opettaja'. Toisin sanoen näillä ihmisillä on toinen opettaja, eri ääni, jota he kuuntelevat torjuen Paavalin opetuksen 'toisen mestarin' eduksi, joka on voittanut Paavalin terveen viisauden.

Pohdi mitä Paavali pyytää kahdessa ensimmäisessä jakeessa...

Kuka järjissään oleva ihminen torjuisi opetuksen, joka kehottaa olemaan tietoinen siitä, kuinka käyttäytyy uskosta osattoman päällikön edessä ja kehottaa kohtelemaan uskovia päällikköjä sitä suuremmalla kunnioituksella? Kuka torjuisi tuollaisen terveen järjen, logiikan ja sellaisen järkevän opetuksen?

Kun hän alkaa esittää pääpiirteittäin emotionaalisesti sairaan kristityn oireita, hän aloittaa tässä sanomalla, että he torjuvat tämän opetuksen. Askelet kohti emotionaalista tai mielen sairautta alkavat, ja ne nähdään tässä ensiksi, torjumalla terve järki ja looginen ymmärrys siitä, mitä merkitsee vaeltaa Kristuksen kanssa ja jumalississa ihmissuhteissa. Paavali puhuu ihmissuhteista näissä kahdessa ensimmäisessä jakeessa, ja ihmisistä, jotka torjuvat terveen järjen, sosiaaliset taidot ja viisauden, kun ovat tekemisissä toisten kanssa. Kireät ihmissuhteet tai vetäytyminen ihmissuhteista, ovat ensimmäinen merkki ihmisestä, joka on matkalla kohti emotionaalista tai mielen sairautta.

Tällainen ihminen asettaa kyseenalaiseksi sellaisen, minkä useimmat kristityt ymmärtävät terveen järjen mukaiseksi ja loogiseksi. Hän arvelee toisin, toiset 'äänet' käseivät häntä torjumaan sellaiset asiat ja suosimaan hänen omia ajatuksiaan asiasta.

Kuten myöhemmin näemme, Paavali identifioi ylimielisyyden ja uppiniskaisuuden emotionaalisesti sairaan tärkeimmiksi piirteiksi.

Jae 3 jatkuu: 'eikä pitäydy ... terveisiin sanoihin'

Sana 'pitäytyä' on 'proserchomai' mikä tarkoittaa 'tulla kohti', ja sitä käytetään Hepr. 10:1:ssä niistä, jotka 'tulevat lähelle' (engl. käännös) Herraa. Kielteisessä merkityksessä tässä sitä käytetään ihmisistä, jotka kieltäytyvät tulemasta lähelle Herraa. Tuo sana tarkoittaa myös 'nyökätä päätä kohti (olla jonkun kanssa yhteisymmärryksessä)', kuten hän, joka päättää nyökäten yhteisymmärryksessä Herran kanssa ollen tulee Häntä lähelle - ja nämä ihmiset kieltäytyvät olemasta yhteisymmärryksessä ja tulemasta lähelle.

Hän on tyyli, kun on kyse terveestä järjestä, logiikasta ja 'terveistä sanoista' väittäen, että hänellä on ihmeellistä uutta ilmestystä Jumalalta tai omaa erityistä (väärin-) ymmärrystään vanhasta opista. Tai toisiin sairauksiin liittyen, hän saa pakkomielleen jostakin erityisestä ajatuksesta ehkä koskien omaakuvaansa, ehkä ulkonäköään, ehkä hän keskittyy elämänsä lopettamiseen - tai mihin tahansa pakkomielleiseen ajatukseen em. asioiden välissä.

Koska hän torjuu terveen järjen ja logiikan, joita kaikilla muilla on, hänestä tulee hengellinen saareke, ollen yksin siinä mitä hän uskoo, jopa avioliitossaan, kykenemätön tulemaan lähelle Herraa sydämessään saati sitten tulemaan lähelle suhteissaan toisten ihmisten kanssa tai edes olemaan osallinen yhteisestä uskosta puolisonsa tai ystävien kanssa.

'terveet sanat'...

...on 'hygiaino', mistä saamme 'hygieenisen' tai puhtaan - puhtaat sanat. Terveelliset sanat, terve neuvo, terveellinen opetus. Huomaa, mitä Paavali on tähän asti sanonut: jos joku opettaa toisin, hänellä on toinen mestari, jota hän kuuntelee, kieltäytyen tulemasta lähelle Herraa ja Hänen puhdasta ja tervettä opetustaan. Perheeltä ja ystävilta tulevat neuvot eivät häntä auta. Kukaan ei voi vakuuttaa häntä siitä, että hänen ajattelunsa on tasapainotonta. Hän on vakuuttunut olevansa oikeassa.

Tällaiset ihmiset liukuvat syvemmälle emotionaaliseen sairauteen, kun he torjuvat puhtaan opetuksen toisenlaisen opetuksen ja ajatusten hyväksi, jotka estävät heitä tulemasta lähelle Herran persoonaa. He piileskelevät tasapainottomien ajatustensa ja oppiensa takana muita usein syyttäen ylimielisesti samalla kun he kieltäytyvät henkilökohtaisesti tulemasta lähelle Herraa - hengellisen elämän julkisivua, usein vierottaen ne, jotka heitä eniten rakastavat ja tämän jakeen asiayhteydessä myös päällikkönsä ja työkaverinsa ja muut ihmissuhteet - he vetäytyvät pois toisten luota.

".. meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen terveisiin sanoihin eikä siihen oppiin, joka on jumalisuuden mukainen."

Paavali sano, että tällainen ihminen itse asiassa torjuu Herran Jeesuksen sanat, vaikka samalla väittää tottelevansa Häntä erityisen ilmestyksen saaneena tai hän ei voi hylätä omia ajatuksiaan ja korvata niitä Herran ajatuksilla. Hänen omat ajatuksensa ovat hänelle paljon tärkeämmät kuin Jeesuksen ajatukset, jotka johtavat ihmisen syvällisemmin läheisempään jumalisuuden mukaiseen vaellukseen.

Jumalisuus on kristillinen luonteenlaatu, jota osoittavat rakkauden elämäntyyli, läpinäkyvyys, nöyryys, suoraselkäisyys, antaminen ja terveet ihmissuhteet. Tämä ihminen on tuon vastakohta. Hän ei tule lähelle Herraa, eikä puolisoaan hengellisesti puhuen, eikä päällikköään eikä työkavereitaan tai ystäviään.

Voit nähdä minne Paavali on menossa korostaessaan tällaisen henkilön sydämen tilaa, koska sillä, joka torjuu terveen järjen ja logiikan, ei pian ole yhtään ystäviä, vaan hän joko etsii jotakin ajatustensa esittämisen paikkaa tullakseen kuulluksi tai hän vetäytyy omiin oloihinsa. Usein pohjalla oleva häiriö liittyy itsensä rakastamisen puutteeseen tai terveen omakuvan puuttumiseen sekoittuneena hylkäämiseen - lyhyesti sanoen, hän ei tunne Isän ehdotonta rakkautta, hän ei ole koskaan juurtunut ja perustautunut ehdottomaan rakkauteen varttuessaan ja/tai myöhemmin ihmissuhteissaan eikä hän todella tunne Häntä Ystävänä.

Ja minulta loppui tila tältä päivältä, ensi viikolla 'savun peitossa'... siihen saakka, siunauksin, John Fenn

Emotionally Sick Christians # 2 **Emotionaalisesti sairaat kristityt, osa 2**

Hei kaikki,

Viime viikolla kerroin, kuinka Paavali esitti joitakin jokseenkin järkeviä ja loogisia ohjeita: kristittyjen, joilla on uskosta osattomat päälliköt, täytyy osoittaa asianmukaista arvonantoa ja kunnioitusta noille päälliköille, ja kristittyjen, joilla on kristityt päälliköt, täytyy osoittaa sitä suuremmalla syyllä kunnioitusta, koska nämä ovat myös veljiä tai sisaria.

Kuitenkin jotkut torjuvat tuon neuvon omien ajatustensa eduksi - ja sillä tavoin alkaa tie emotionaalisen sairauteen: järkevien ja loogisten käsitysten torjumisella. En puhu niistä,

joilla on aivoissa aito kemiallinen epätasapaino, joka aiheuttaa epätavallista käyttäytymistä, puhun kristityistä, joissa fyysisesti kaikki toimii normaalisti, mutta he ovat Paavalin hahmottaman mukaisesti emotionaalisesti tai mieleltään sairaita yhdellä elämänalueella.

Mutta älä luule Paavalin puhuvan ihmisistä, jotka opettaisivat avoimesti olevan väärin olla tietoinen siitä, kuinka esiinnyimme julkisesti tai kuinka työntekijän pitäisi omata hyvä asenne päällikköä kohtaan - terveet sanat torjuvat ihmiset tekevät niin ensin yksityisesti sydämessään ja sitten sellaisten toisten henkilöiden suuntaan, joiden he luulevat voivan olla avoimia sille, mitä he uskovat.

He saattavat havaita internetin nimettömyyden olevan turvallinen paikka löytää toisia, jotka samalla tavoin keskittyvät johonkin epäterveeseen. He saattavat yrittää dominoida pientä ryhmää tai varmistavat sen, että aiheesta riippumatta voivat liittää siihen mukaan oman epäterveen näkemyksensä. He saattavat kirjoitella sähköposteja vieraille ihmisille kertoen näille omasta uskuksesta tai siitä, kuinka se mitä nuo vieraat ihmiset uskovat, on väärin. He saattavat puhuta puolisolleen, kunnes puoliso joko on yhtä mieltä tai torjuu ajatukset niin naurettavina ja surullisina, että avioliitossa tulee kielletyksi jutuksi puhua ao. asiasta. Mutta he eivät salli kenenkään riittävän lähellä itseään olevan vaikuttaa heihin, jotta muutosta alkaisi tapahtua. Tämä terveen järjen ja terveissä ihmissuhteissa hyvän asenteen säilyttämisen torjuminen on ensimmäinen askel siinä, että ihminen liukuu kohti emotionaalista sairautta jollakin elämänalueella.

Viime viikolla pääsimme vasta kolmen ensimmäisen jakeen läpi, joissa Paavali sanoi heidän torjuvan 'puhtaan' tai 'terveen' opetuksen, ja jatkamme siitä 1. Tim. 6:4:stä:

Jae 4: "Hän on ylpeä, mistään tietämätön, mutta on kysymysten ja sanakiistojen kipeä..." (suomennos tässä)

Paavalin käyttämä 'ylpeä'-sana on 'tuphoo', joka tarkoittaa 'savuun kietoutunut'. Siitä saadaan taifuuni, sana, jota meidän aikamme käytetään Tyynen meren hurrikaaneista - tuo ympyränmuotoinen myrsky on se, mitä Paavali käytti kuvaamaan näitä ihmisiä, englanniksi käännettynä 'ylpeä'.

Tällainen ihminen on kietoutunut kieppuvaan savuverhoon, kätkien savun takse sen aidon ihmisen, joka hän on. Henkilö, joka on 'tuphoo', on sanojen ja omavanhurskauden pyörre, joka jättää usein hämmennyksen ja tuhon polun ihmissuhteisiinsa erityisesti rakkaidensa kohdalla, samalla kun sen savuun kietoutuneen luonnon tähden, jonka hän esittää toisille, hän näyttää olevan vanhurskas ja jumalinen.

Paavali sanoi aiemmassa jakeessa evankeliumin ja Herran Jeesuksen Kristuksen sanojen johtavan meidät jumalisuuteen. Jumalisuus virtaa kristitystä luonteesta, joka on juurtunut rakkauteen ja tulee julki eheänä elämäntyylinä jokaisella elämänalueella. Mutta nämä ihmiset ovat ihmissuhteissa itse asiassa dysfunktionaalisia, kuten Paavali totesi ensimmäisessä kahdessa jakeessaan.

Ylpeyden luonto

Ylpeys ei ole aina se riikinkukko, joka tepastelee ympäriinsä pyytäen kaikkia kiinnittämään siihen huomiota, ylpeys on hyvin hienovaraista ja pohjimmiltaan se on itsepäisyyttä, sen vaatimista, että pitää voi kiinni omasta tavastaan, omista ajatuksistaan.

Esimerkiksi puhuttaessa Paholaisen alkuperästä, jolloin Lucifer- niminen kerubi hylkäsi Jumalan, hänen ylpeyden syntinsä tuli ilmi itsepäisyytenä - oman tapansa vaatimisesta. Hesekiel 28:16-17 kertoo meille, että hän ylpistyivät auktoriteettinsa ja kauneutensa vuoksi ja sisäisesti hän täyttyi väkivallalla - hänen sydämessään ja mielessään oli sota, taistelu Jumalan tavan ja hänen itsensä haluamansa tavan välillä.

Vain ylpeät voivat muuttaa itsensä

Jos tutkit 'ylpeää' tai 'ylpeyttä' havaitset, että se on synti, jonka vain ylpeä ihminen voi muuttaa - Jumala ei voi "pakottaa" hänestä nöyryä, Hän ei voi poistaa tällaisesta ihmisestä ylpeyttä omalla tahdollaan. Kuten näimme Paholaisen kohdalla, ylpeydessä on kyse sisäisestä taistelusta saada tunnustusta.

Jumala voi kuitenkin aikaansaada sen ja saakin sen aikeen, että he joutuvat kohtaamaan toimenpiteidensä seuraukset - päättyneet tai suuresti rajoittuneet ihmisuhteet, jopa työpaikan menetyksen ja muuta... siinä toiveessa, että kärsiessään toimenpiteidensä seurauksista he katsovat itseään ja nöyrytyvät Hänen edessään virheensä myöntäen, saaden siten takaisin emotionaalisen ja mielen terveyden.

Kaikista synneistä ylpeys on ainoa, jota Raamattu toteaa Jumalan aktiivisesti 'olevan vastaan'. Tässä oleva sana on 'antitasso' sanoista 'anti', 'vastaan' ja 'tasso', joka tarkoittaa 'järjestää'. Se oli sotilastermi, joka kuvasi armeijaa, joka on aktiivisesti järjestäytynyt taisteluun toista vastaan - ja sitä käytetään Jumalasta, joka järjestäytyy tietyllä elämänalueella ylpeää kristittyä vastaan - Hän rakastaa tätä ja siunaa tätä niillä toisilla alueilla, joilla hän vaeltaa Jumalan kanssa - mutta tällä yhdellä alueella hän on kuin sotilaskomentaja, joka on järjestäytynyt taisteluun tätä vastaan.

Paavali jatkaa: "...mistään tietämätön, mutta on kysymysten ja sanakiistojen kipeä..."

Paavalin koko opetus pyörii tämän rivin ympärillä - mitä sanotaan ennen, johtaa siihen, mitä tulee sen jälkeen, ohjaa lukijan lopputulokseen. Olemme Paavalin opetuksen kiikkulaudan keskikohdassa.

'Mistään tietämätön' on 'epistamai', joka tarkoittaa 'ymmärtää' ja 'meden' joka on 'ei ketään' - nämä ihmiset eivät tiedä mitään niin kuin heidän pitäisi tietää. Samaa fraasia käytetään Hepr. 11:8:ssa puhuttaessa Abrahamista, joka menee uhraamaan lisäksi 'tietämättä' minne hän oli menossa. Sama käsite, mutta kielteisessä merkityksessä tässä - hän on alkanut kävellä pitkin tätä epäterettä polkua eikä tiedä minne on menossa - hän sanoo tietävänsä, hän saattaa rehellisesti luulla tietävänsä, mutta Raamattu sanoo, ettei hän tiedä, ettei hän ymmärrä.

Tässä kohdassa Paavali kutsuu häntä 'sairaaksi'

"...kysymysten ja sanakiistojen kipeä..." Käytetty sana tässä on 'noseo', 'sairas', 'kipeä', jota käytettiin tuohon aikaan kuvaamaan mielen ja/tai emotionaalista sairautta erityisesti jostakusta sellaisesta henkilöstä, jolla on sairaaloinen kiinnostus tai hinku epäterveisiin asioihin. Paavali käyttää sitä hengellisestä ja emotionaalisesta himosta epätervettä asiaa kohtaan.

Termi 'sanakiistat' on kirjaimellisesti 'sanataistelut'. Tällainen ihminen on niin poissa tasapainosta, että hän etsii 'sanataisteluja' toisten ihmisten kanssa. Englannin (ja suomen)

ilmaus "sanakiistat" on kreikaksi 'logomachia'. Se tulee sanasta logos, 'sana', ja 'machia', joka tarkoittaa kiistaa, taistelua, työskentelyä ja sotimista.

Ajattele tuota sanajuurta 'machia' ja englannin kielen sanaa 'machine' (suom. kone, 'masiina') - jotakin joka toimii käyttäen kitkaa ja kovaa työtä - tämä ihminen toimii kuin kone kysymysten suhteen ja taistelee sanoista. Tällaiset ihmiset etsivät aktiivisesti toisia, joiden kanssa käydä 'sanataistelua' ja Paavali kutsuu heitä sen tähden sairaiksi.

Näihin voivat kuulua taas ihmiset, joilla on jotain 'mielioppeja', mutta myös sellaiset henkilöt, jotka emotionaalista syistä vetäytyvät terveistä ihmissuhteista ja ajatuksista - ehkäpä sellainen, jolla on pakkomielle masennuksen ajatuksista, tai itsensä tai toisten vahingoittamisen ajatuksista, tai jota keskittyy johonkin 'Jumalan liikehdintään' tai johtajaan. Samalla tavalla kuin 'stalkkeri' saattaa vainota jotakin julkkista keskittyen yksinomaan tähän, niin myös tällainen henkilö keskittyy yksinomaan yhteen asiaan ja on tällä alueella emotionaalisesti sairas.

Yhteenveto tämänpäiväisestä on se, että nämä ihmiset, jotka ovat vetäytyneet terveistä ihmissuhteista ja terveestä opetuksesta ovat itsepäisiä ja vaativat saada kulkea omaa polkuaan. Ulkonaisesti he saattavat vaikuttaa jumalisilta, mutta heidän sydämessään raivoaa taistelu, sillä heidän yksityiselämänsä eivät vasta heidän ulkoista jumalisuuden ilmiönsä. He ovat savuun kietoutuneita, keskittyen sanasotiin, jopa aktiivisesti etsien toisia, joiden kanssa aloittaa sanakiista - mikä kaikki on savuverhoa - he ovat hengellisiä saarekkeitä käyttäen sanallisia taistelua, mikä kääntää ihmisen huomion pois hänen todellisista ongelmistaan.

Ja Jumala vastustaa heitä aktiivisesti - tällä alueella - Hän on heidän puolellaan, siunaa heitä työssä, elämässä, suojelee ja pitää huolta. Mutta tällä yhdellä alueella Hän on ryhtynyt vastustamaan taisteluun heitä vastaan. Heidän täytyy luopua sisäisestä taistelustaan ja nöyrytyä, tulla puhtaasti ja kokosydämisesti Jumalalle alamaiseksi...

Minulta on tila loppunut tältä päivältä - ensi viikolla päätös ja mitä terveet voivat tehdä auttaakseen. Siihen saakka siunauksin,

John Fenn

Emotionally Sick Christians # 3 **Emotionaalisesti sairaat kristityt, osa 3**

Hei kaikki,

Nuori mies kompastui kämppäkaveriinsa keskellä yötä, sillä tavalla kuulin tästä kämppiksestä. Oli rehtorina raamattukoulussa, jossa opiskelijat myös asuivat. Kuten on asuntoloiden kohdalla laita, toisilleen vieraat laitetaan kämppäkavereiksi ja joskus se synnyttää elinikäisiä ystävyysuhteita ja toisinaan toinen tai molemmat vaativat toisen kämppäkaverin. Tämä oli juuri tuollainen tilanne.

Kävi ilmi, että tuo toinen nuori mies nukkui lattialla, mikä sai hänen kämppäkaverinsa kompastumaan häneen keskellä yötä. Mies sanoi olevansa kutsuttu Elian ja Johannes Kastajan palvelutyöhön, ja koska hänen palvelutyönsä oli niin taivaan korottamaa, ja kuitenkin niin vaikeaa maan päällä, hän ei voinut olla osallinen mihinkään ylellisyyteen elämässä - niin kuin sänkyyn. Joten hän valitsi lattian ilman peittoa 'kurittaakseen' tarkoituksellisesti lihaa...

Häntä ei voitu suostutella nukkumaan sängyssä, ja hän paastosi lähes nääntymyspisteeseen, mutta jos olisimme voineet saada kerättyä heinäsirkan tai pari, olen varma, että hän olisi pistellyt ne poskeensa. Hänet luovutettiin lopulta kristillispohjaiseen mielisairaalaan arviointia varten, hänet päästettiin sieltä pois ja hän lähti koulusta 'palvelutyötään' tekemään.

Voi toimia normaalisti elämässä tätä yhtä aluetta lukuun ottamatta...

Useimmilla emotionaalisesti sairailta kristityillä on yhä kyky toimia elämässä, kyky panna sairautensa taustalle ollessaan vuorovaikutuksessa toisten kanssa töissä, koulussa sekä puolisonsa ja perheensä kanssa. Mutta niin kuin tietokoneohjelma, joka on aina käynnissä taustalla riippumatta siitä, minkä ohjelman parissa itse asiassa olet kullakin hetkellä työskentelemässä, heidän pakkomielteensä on aina ihan pinnan alla, ja he tarvitsevat vain jonkun tarjoaman tilaisuuden...

Kuten Paavali totesi tekstissämme 1. Tim. 6:1-6:ssa, nämä ovat ihmisiä, jotka yksityisesti vetäytyvät terveistä ihmissuhteista omien ideoidensa hyväksi ja irrottautuvat muista hengellisen terveyden tekijöistä. He väittävät olevansa jumalisia, eikä heillä kuitenkaan ole hengellistä läheisyyttä puolisonsa kanssa. Usein he eivät käy seurakunnassa tai missään uskovien kokoontumisissa ja ryhtyvät 'sanataisteluihin' ihmisten kanssa toimien oman tietyn uskomuksensa evankelistana.

Jos kyse ei ole pakkomielteestä jonkun sellaisen tietyn opinkappaleen suhteen, joka on vääristelty heidän epätasapainoisen näkemyksensä mukaisesti, asia voi liittyä omakuvaan tai käsitykseen elämästä. Meillä oli kerran kotona kylässä eräs nuori nainen, joka oli kansainvälisesti tunnetun pastorin tytär, ja yhtäkkiä näin enkelini seisovan hänen vierellään ja kysyin, mikä viesti enkelilläni saattaisi olla.

Hän sanoi: "Lapsesta saakka hän on uskonut valheen, että kuolisi varhain, ei koskaan menisi naimisiin tai saisi lapsia, ja Isä haluaa hänen tietävän, ettei se ole totta ja että hänen täytyy hylätä tuo valhe totuuden eduksi. Isän suunnitelmat häntä kohtaan ovat pitkä ja kylläinen elämä, ja se on hänen, jos hän haluaa uskoa sen. Kerro se hänelle."

Naisen jäädessä olohuoneeseen muiden suunnatessa kulkunsa keittiöön, mikä mielestäni on luonnollinen kokoontumispaikka collegeopiskelijoille, kerroin hänelle, mitä enkeli oli sanonut minulle. Hän kastoi minua silmät selällään: "En ole koskaan kertonut sitä kenellekään, mutta se on totta, olen aina uskonut riippumatta siitä, mitä ihmiset sanovat, riippumatta siitä, mitä ylitseni on profetoitu, että kuolisin parikymppisenä. Kiitos sinulle (kyynelten valuessa), olen niin helpottunut, aion kasvaa aikuiseksi ja elää normaalin elämän! ...(lisää kyyneleitä)"

Kukaan ei tiennyt hänen hautoneen mielessään noita ajatuksia, kukaan ei tiennyt hänen uskoneen tuon valheen. Muistanet viime viikolla kertomani Paavalin sanoman siitä, että nämä ihmiset kätkeytyvät savupyörteen sisälle, mikä on eräänlaista ylpeyttä, ja tässä tapauksessa nuoren naisen asema kuuluisan pastorin tyttärenä ja kaikki hänen elämänsä aktiviteetit olivat se savuverho, joka kätki hänen todellisen emotionaalisen linnakkeensa.

Kateus, riita, 'parjaukset', epäilykset....

Jakeissa 4 & 5 Paavali jatkaa kuvausta siitä, kuinka herkkiä nämä emotionaalisesti sairait kristityt ovat heidän erityisen aiheensa suhteen sanoen, että heidän tilansa johtaa Kuningas Jaakon käännöksen mukaan "... kateuteen, riitaan, parjauksiin, ilkeämielisiin arvailuihin,

kieroutuneisiin kiistelyihin, turmeltuneisiin mieliin, totuuden puutteeseen..." (suomennos tässä)

Anna kun sanon sen nykyaikaisin sanoin vuoden 1609 englannin sijasta, jolloin Kuningas Jaakon käännös julkaistiin:

Kateus on 'phthonos', mikä on se mielihahan tunne, jota tunnetaan, kun kuullaan toisten hyvästä onnesta. Riita on 'eris', joka tarkoittaa kaunan tunteita toista kohtaan, kiistaa.

Parjaukset on 'blasphemia', josta saadaan englannin sana 'blaspheme' (suom. yleensä Jumalanpilkkua, rienua), joka tarkoittaa 'toisen väärin tuomitsemista pahaa puhumalla'. On melko yllättävää, että se tulee kreikan sanasta 'blax/blapto', joka tarkoittaa 'tyhmä' tai 'vahingoittaa' sekä 'pHEME', joka tarkoittaa 'puhe'. Se tarkoittaa (tyhmiä ja vahingoittavia) sanoja jotakuta ihmistä tai Jumalaa kohtaan - tuomitsevia sanoja, jotka ovat loukkaavia toisia kohtaan ja rikkovat alkeellisen sosiaalisen etiketin ja merkitsevät oman tapansa vaatimista.

Kuningas Jaakon käännöksessä 'ilkeämielisiksi arvailuiksi' käännetty kreikan sana on 'hyponoia', mistä saamme 'hypnotisoimisen' ja se merkitsee 'epäilyt', tässä käyttötarkoituksessa se tarkoittaa 'pahanilkisiä epäilyjä niiden henkilöiden rehellisyyden suhteen, jotka ovat eri mieltä' - hypnotisoiminen merkitsee keskittymistä niin paljon johonkukaan, että tulee petetyksi ja alamaiseksi tälle. Nämä ihmiset ovat sekä oman epätasapainossa olevan uskomuksensa 'hypnotisoimia' että haluavat 'hypnotisoida' toiset tuohon uskoomukseen puolustaen näkökulmaansa ilman, että omaavat mitään kykyä keskittyä mihinkään muuhun opinkappaleeseen tai ajatukseen, kykenemättöminä päästämään siitä irti.

Seuraavat sanat heidän käyttäytymisensä kuvailemisessa Kuningas Jaakon käännöksessä ovat 'kieroutuneet kiistelyt, turmeltuneet mielet, totuuden puute'. 'Kieroutuneet kiistelyt' on 'diapatribai', mistä saamme englannin sanan 'diatribe' (suom. palopuhe, katkera arvostelu, kiivas hyökkäys), mikä merkitsee painokasta ja omapäistä (oman näkökantansa) vaatimista pitkässä ja ikuisuudelta tuntuvan ajan kestävässä sanoja koskevassa riidassa.

Kreikan sana 'turmeltuneet mielet' on 'diaphtkeiro', 'dia' on painokas, ja tuo 'keiro'-osa tarkoittaa 'tuhoaa'. Sana 'turmeltunut' ei ole oikea nykyaikaisessa kielenkäytössä, sillä tämä sana on vahva ja viittaa siihen, että jonkun mieli ja/tai emotiot tällä alueella ovat tuhoutumassa. Sitä käytetään Lk. 12:33:ssa kuvaamaan koiperhosen tekoa kun se syö vaatekappaleita ja tuhoaa ne ja 2. Kor. 4:16:ssa hajoavasta ihmisruumiista. Nämä ovat mieliä, jotka tuhoutuvat vähitellen, niin kuin on se koin teko, kun se syö palasen täältä, toisen tuolta... vähän kerrassa heistä tulee epätasapainossa olevia ja sitten emotionaalisesti, mieleltään, sosiaalisesti sairaita.

Kreikan 'totuuden puutteeksi' käännetty sana on 'apostereo'. Siitä saamme englannin sanan 'apostate' (suom. luopio) ja se tarkoittaa 'pettää, riistää, jättää totuus'. Tällä alueella he ovat jättäneet viisaan ja terveen uskon. Sitä käytettiin Paavalin aikoina niistä, jotka kavalsivat omaisuutta. Tässä yhteydessä se merkitsee, että he riistävät itseltään jotakin sellaista, johon heillä on oikeus, tai totuuden, joka kerran oli heidän, mutta he ottivat väärinkäyttöllään sen pois itseltään.

Tällä seuraavalla osalla on monia sovelluksia, kun Paavali lopetti Kuningas Jaakon käännöksessä sanoen: "Luullen voiton olevan jumalaisuutta..." Sana 'voitto' on 'porismos' ja

tarkoittaa 'tuottava kauppa', joten olisi täsmällisempi kääntää se: "Ajatellen jumalisuuden itsessään olevan kauppa ja keino rikkauteen."

Nykyaikaisemmin ilmaisten ajattelemme 'menestysteologiaa' ja evankeliumin markkinointia, mutta asiayhteys, jossa Paavali puhuu, koskee emotionaalisesti sairaita ihmisiä - okei, se yhä sopii moniin menestysteologiaryhmässä oleviin, lol - mutta siinä kuinka hän termiä käyttää, nämä ihmiset ajattelevat oppinsa, uskomuksensa, alueen johon he keskittyvät olevan keino, jolla he tulevat saamaan Jumalan läheisyyden tai muuttamaan maailman tai jonkin muun toisentyypisen voiton - sen sijaan, että taipuisivat aitoon jumalisuuteen, joka näkyy nöyrässä ja läpinäkyvässä sydämessä, he tyrkyttävät sitä mitä itse uskovat.

Ja Paavali lopettaa: "Sellaisten luota vetäydy, sillä jumalisuus tyytyväisyyden kanssa on suuri voitto." (suomennos englannista tässä)

Kuten Paavali alussa sanoi, nämä ihmiset ovat tällä alueella ylpeitä, kietoutuvat näennäisesti jumalisuuden pyörteeseen samalla kun innokkaasti kiistelevät kenen tahansa kanssa siitä, mitä he uskovat - lähtien sen uskomisesta, ettei Jumala heitä rakasta, sellaiseen aitoon Jumalaa koskevaan oppiin, joka on viety äärimmäiseen epätasapainoon, ylpeiden täytyy nöyryä. Aidosti jumalinen henkilö on halukas vaeltamaan tällaisen henkilön kanssa vain tiettyyn pisteeseen saakka kunnes tulee selväksi, että tämä ennemmin menettää suhteen hänen kanssaan, menettäisi työnsä, menettäisi kristityt ystävänsä, menettäisi seurakuntaperheensä, ja niin hänen täytyy lakata yrittämästä auttaa. Sairas ajattelee, että jos vain uskot niin kuin hän uskoo ja seuraat häntä, siitä koituu suuri voitto kaikilla elämäalueilla, tulee lopulta rauha sinun ja hänen välillä - mutta hän on sokea ja halukkaasti sellainen. Sellaisten luota, Paavali sanoo, vetäydy.

Rukoilemme heidän puolestaan - erityisesti Paavalin rukouksia Ef. 1:17-18:ssa ja 3:14-19:ssä - mutta ihmisen, jolla on tämä mielen linnake, tämä emotionaalinen sairaus tällä alueella, täytyy itse toipua, sillä kukaan muu kuin hän itse ei voi muuttaa hänen sydäntään. Usein Herran työstäessä heidän sydäntään Hän antaa heidän myös kokea tekojensa seuraukset, mikä merkitsee sitä, että niiden, jotka heitä rakastavat, on pakko ryhtyä toimiin, joihin he eivät oikeastaan haluaisi ryhtyä: lopettamaan ystävyys, päättämään heidän työsuhteensa, lopettamaan heidän jäsenyytensä seurakunnassa, jopa päättämään heidän avioliittonsa. Mutta heistä on tullut saarekkeita ihmiseressä oman valintansa kautta... Totisesti, aito jumalisuus tyytyväisyyden kanssa on suuri voitto... ja suuri rauha emotionaaliselle terveydelle. Uusi aihe ensi viikolla, siunauksin,

John Fenn